

การวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้ร่วมองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน

A FACTOR ANALYSIS OF COMPOSITE INDICATORS OF EFFECTIVE PARTICIPATORY
ORGANIZATION IN SECONDARY SCHOOL UNDER THE OFFICE OF THE BASIC
EDUCATION COMMISSION

มนตรี แจ่มศรี สุเมธ งามกนก และสมพงษ์ ปันหุ่น
Montree Jamsri, Sumet Ngamkanok, and Sompong Panhoon

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้ร่วมการเป็นองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลตัวบ่งชี้ร่วมการเป็นองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษากับข้อมูลเชิงประจักษ์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ที่เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนโดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน ได้จำนวน 480 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ค่า KMO และ Bartlett's test ค่าไค-สแควร์/องศาอิสระ ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืน ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนปรับแก้แล้ว ค่าดัชนีความสอดคล้องในรูปความคลาดเคลื่อน และค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์

ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบหลักที่มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป โดยที่ทั้ง 4 องค์ประกอบหลักประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย 20 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ร่วมองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา 110 ตัวบ่งชี้ ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงของโมเดลโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้ค่าไค-สแควร์/องศาอิสระ มีค่าเท่ากับ 1.25 ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืน มีค่าเท่ากับ 0.97 และค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว มีค่าเท่ากับ 0.95 ค่าดัชนีความสอดคล้องในรูปความคลาดเคลื่อน มีค่าเท่ากับ 0.007 และค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ มีค่าเท่ากับ 0.02 ทำให้พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ABSTRACT

The purposes of this research were to factor analysis composite indicators of effective participatory organization in secondary schools under the office of the basic education commission and to validate the fitness of the effectiveness composite indicators with the empirical data. 480 administrators from secondary school were selected to participate in this study by a multi-stage sampling technique. The data of the research were collected using in-depth interview and rating scale questionnaire, were analyzed by mean, standard deviation, Pearson product moment correlation, KMO and Bartlett's test, chi-square/degree of freedom, goodness of fit index-(GFI), adjusted goodness of fit index-(AGFI), root mean square residual-(RMR) and root mean square error of approximation-(RMSEA).

The results the research revealed that there are four main factors that influence effective participatory organization in secondary schools under the office of the basic education commission, they consist of academic management, budget management, personnel management and general management. The four factors comprise of 20 sub-factors and 110 indicators. The result of structural validity test of the model with the empirical data by using Chi-square/degree of freedom (χ^2/df) = 1.25, Goodness of Fit Index (GFI) = 0.97, Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.95, Root Mean Square Residual (RMR) = 0.007 and Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.02, was found that the model was consistent with empirical data.

คำสำคัญ

การมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์องค์ประกอบ

ความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในอดีตที่ผ่านมา นั้น สถานศึกษายังไม่เปิดโอกาสให้เกิดความร่วมมือ หรือ เปิดโอกาสน้อยมากในการให้เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เนื่องจากยึดถือหลักการแบ่งหน้าที่ เมื่อได้มอบหน้าที่การจัดการศึกษาให้กับสถานศึกษาแล้ว จึงเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาจะต้องรับผิดชอบการศึกษาไม่ใช่เป็นการศึกษาที่เป็นของประชาชน แต่เป็นการศึกษาของรัฐเป็นผู้จัดให้แก่ประชาชน มีความเป็นระบบราชการที่เข้มแข็ง ยังมีผู้คนอีกไม่น้อยที่มีความเข้าใจกันอยู่ว่าการศึกษาเป็นบริการของรัฐอย่างหนึ่ง ซึ่งผลการจัดการศึกษาที่ผ่านมาทำให้เกิดปัญหาอย่างมากในสังคมไทย (อุทัย บุญประเสริฐ, 2552) จนมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 และ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 ตามลำดับ ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกิดมาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้กำหนดให้มีการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและกระจายอำนาจในหลายหมวดและหลายมาตราด้วยกันและมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีบริหารกิจการ

บ้านเมืองที่ดี พุทธศักราช 2546 ซึ่งให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานของระบบราชการ โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง เน้นการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งนี้เพื่อให้ระบบราชการสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน จึงอาจกล่าวได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นความจำเป็นของการบริหารราชการยุคใหม่ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2551)

องค์กรการมีส่วนร่วมที่เป็นสถานศึกษาสามารถวัดระดับความสำเร็จประสิทธิภาพขององค์กรได้จากโมเดลประสิทธิผลของสถานศึกษา (Model of School Effectiveness) ซึ่งแต่ละแห่งมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ มีสภาพบริบทและความต้องการของผู้เกี่ยวข้องแตกต่างกัน (Owen & Roger, 1999) การประเมินประสิทธิผลของสถานศึกษาจึงต้องศึกษาโมเดลเชิงทฤษฎี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแปลความหมาย ประกอบด้วย 1) โมเดลเป้าหมาย (Goal Model) ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินตามโมเดลนี้ คือ จุดประสงค์หรือเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด 2) โมเดลนำเข้าทรัพยากร (Resources Input Model) ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมิน คือ ทรัพยากรต่างๆที่จัดหาได้ 3) โมเดลกระบวนการ (Process Model) ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมิน คือ สภาวะความเป็นผู้นำ วิธีการติดต่อสื่อสารที่ใช้การมีส่วนร่วมในการทำงานของทุกฝ่าย 4) โมเดลความพึงพอใจ (Satisfaction Model) ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ความพึงพอใจของหน่วยงานหรือผู้เกี่ยวข้องของทุกฝ่าย 5) โมเดลการดำเนินงานตามหลักการ (Legitimate Model) ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมิน คือ ภาพลักษณ์ของสถานศึกษา 6) โมเดลเน้นการดำเนินงานที่ยังไม่บรรลุผล (Ineffectiveness Model) ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมิน คือ สภาพปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ปัญหาและจุดอ่อนในสถานศึกษา 7) โมเดลองค์กรการเรียนรู้ (Organizational Learning Model) ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมิน คือ ความตระหนักถึงความต้องการจำเป็นภายนอก การกำกับติดตามการทำงาน การวางแผนพัฒนา และประเมินการทำงานต่างๆ 8) โมเดลการบริหารคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management Model) ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมิน คือ ภาวะผู้นำ การบริหารจัดการ กระบวนการทำงานและผลงาน (Cheng, 1993)

ตัวบ่งชี้จึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้หน่วยงานหรือองค์กร เข้าใจการบริหาร และพัฒนาคุณภาพให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป้าหมายขององค์กรนั้น ๆ นอกจากนี้ในปัจจุบัน รัฐบาลได้ให้ความสำคัญในเรื่องตัวบ่งชี้ และมีความเชื่อว่า การจัดทำตัวบ่งชี้จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติ เพราะตัวบ่งชี้จะบอกสภาพแต่ละเรื่องในงานที่ปฏิบัติ สามารถนำไปวางแผน และนำไปกำหนดนโยบายการบริหารได้ การนำตัวบ่งชี้ไปใช้จะช่วยในการสร้างกรอบให้ทราบถึงสิ่งที่ต้องการให้บรรลุ ผลชัดเจนมากขึ้น นอกจากนี้ตัวบ่งชี้ยังใช้เป็นเครื่องมือจัดลำดับความสำคัญของทรัพยากรทางการศึกษาที่ขาดแคลนของสถาบันต่าง ๆ เนื่องจากตัวบ่งชี้สามารถเปรียบเทียบระหว่างสถาบันในแต่ละพื้นที่ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งทำให้ทราบว่าสถาบันใด ยังมีสภาพที่ต่ำกว่าเกณฑ์ และบ่งบอกลำดับความสำคัญของการจัดสรรทรัพยากรอีกด้วย (กมลวรรณ อนันต์, 2555) การพัฒนาตัวบ่งชี้จึงมีความสำคัญในระดับนโยบาย โดยเฉพาะการบริหารแบบมีส่วนร่วมในองค์กรที่ส่งเสริมบรรยากาศแบบประชาธิปไตยที่เปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจในกระบวนการการบริหารภายใต้ธรรมชาติที่มนุษย์ทุกคนมีข้อจำกัดทางด้านร่างกาย สติปัญญา ความสามารถ เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ จึงต้องมีการร่วมแรงร่วมใจกันแก้ปัญหา นอกจากนี้การทำงานจะสำเร็จมีประสิทธิภาพภายใต้บรรยากาศที่เกิดความผูกพันทั้งด้านจิตใจอารมณ์ และสังคม ที่มีต่อกิจกรรมนั้น ๆ อีกด้วย (เมตต์เมตต์การุณจิต, 2553)

การสร้างตัวบ่งชี้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้วิจัยมุ่งที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบโดยอาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์ วิเคราะห์ข้อมูลแยกแยะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้ต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

1. ตัวบ่งชี้รวมการเป็นองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา มีองค์ประกอบอย่างไร
2. โมเดลตัวบ่งชี้รวมการเป็นองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หรือไม่อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้รวมการเป็นองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลตัวบ่งชี้รวมการเป็นองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา กับข้อมูลเชิงประจักษ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดองค์ประกอบตัวบ่งชี้สร้างตัวแบบเชิงทฤษฎี

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้ทางการศึกษาจากตำราเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศเพื่อนำแนวคิดที่ได้มาสังเคราะห์สรุปเป็นแนวทางสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

2. ศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญและจำเป็นของสถานศึกษาในปัจจุบันที่จะต้องมีการนำการมีส่วนร่วมมาใช้เพื่อพัฒนาองค์กร และตามข้อกำหนดของกฎหมาย

3. นำผลจากการศึกษามาวิเคราะห์และสังเคราะห์มากำหนดเป็น กรอบแนวคิดองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อยโดยยึดแนวคิดของโคเฮน และอัฟฮอฟ (Cohen & Uphoff, 1977) เดล (Dale, 1973) ไวท์ (White, 1982) ยาแดฟ (Yadav, 1980) จารุงศ์ พลเดช (2546) สุดาเนตรสว่าง (2549) สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (2542) สายสมร ศักดิ์คำดวง (2551) และกฎกระทรวงวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พุทธศักราช 2550 (2550)

4. ร่างตัวบ่งชี้เชิงทฤษฎีจากเกณฑ์การประเมินโรงเรียนพระราชทานของกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนต้นแบบโรงเรียนในฝัน การประเมินคุณภาพภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ตัวบ่งชี้การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ของ บุญมี เณรยอด (ม.ป.ป. อ้างใน ธีระ รุญเจริญ, 2548) เกณฑ์มาตรฐานการบริหารฐานโรงเรียน ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2546 อ้างใน ธีระ รุญเจริญ, 2548) ตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของ สายสมร ศักดิ์คำดวง (2551) และดัชนีชี้วัดโรงเรียนสมบูรณ์แบบ (อำรุง จันทวานิช, 2545)

5. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) ผู้บริหารโรงเรียน ครู กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้นำชุมชนของโรงเรียนที่เป็นต้นแบบ การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ได้รับรางวัลพระราชทานประจำปีการศึกษา 2555 ที่มีขนาดของโรงเรียนต่างกัน จำนวน 2 โรงเรียน และโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงเรียนต้นแบบโรงเรียนในฝัน จำนวน 2 โรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงเรียนต้นแบบโรงเรียนแรกของประเทศ จำนวน 1 โรงเรียน และโรงเรียนที่ได้รับการรับรองให้เป็นโรงเรียนต้นแบบทั่วไป จำนวน 1 โรงเรียน

6. นำสรุปผลที่ได้จากการศึกษาทั้งหมดมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้รวมองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นทดสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์องค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิด ความหมายและองค์ประกอบต่าง ๆ ของการมีส่วนร่วมบริหารจัดการในองค์กร

1.2 กำหนดองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และร่างตัวบ่งชี้ขององค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษามาใช้เป็น ข้อคำถามในแบบสอบถาม

1.3 สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ด้านบริหารวิชาการ ตอนที่ 2 ด้านบริหารงบประมาณ ตอนที่ 3 ด้านบริหารงานบุคคล และตอนที่ 4 ด้านบริหารทั่วไป เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นว่าเหมาะสม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

1.4 นำแบบสอบถามองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบการใช้ภาษา และความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงพฤติกรรมแต่ละด้านเป็นรายข้อและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น

1.5 ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงพฤติกรรม ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60-1.00 จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.6 นำแบบสอบถามองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากผู้บริหารโรงเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน

1.7 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของข้อคำถามเป็นรายข้อโดยการวิเคราะห์ค่าระหว่างข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) และค่าความ

เชื่อมั่นความสอดคล้องภายในโดยหา ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

1.8 หาค่าความสัมพันธ์รายข้อโดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามเฉพาะข้อที่มีค่าความสัมพันธ์รายข้อ ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งได้ข้อคำถาม 110 ข้อ โดยข้อคำถามมีค่าความสัมพันธ์รายข้ออยู่ระหว่าง 0.21-0.82

1.9 วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น โดยการพิจารณา เมทริกซ์สหสัมพันธ์ (Correlation Matrix) ค่าสถิติทดสอบเพื่อพิจารณาว่าข้อมูลมีความเหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบหรือไม่ คือค่า KMO and Bartlett's Test

1.10 นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น และวิเคราะห์ความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลตัวบ่งชี้ร่วมด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับ 2 (Second Order Confirmatory Factor Analysis: CFA)

2. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2,361 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2556 จำนวน 480 คน เนื่องจากในการศึกษาวิเคราะห์ตัวแปรพหุนาม ที่ใช้ในการวิเคราะห์ตัวแปรแฝง ในแบบจำลองสมการโครงสร้างเชิงเส้น จำเป็นต้องใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่พอควรในการวิเคราะห์ข้อมูล ตั้งข้อกำหนดว่า การประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่าง ควรกำหนดกลุ่มตัวอย่างประมาณ 20 หน่วย ของจำนวนพารามิเตอร์อิสระ หรือจำนวน 20 เท่า ของตัวแปรในโมเดลนั่นเอง (เนงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ในการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรสังเกตได้ 24 ตัวแปรการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คำนวณได้ผลลัพธ์ เท่ากับ 480 กลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างนี้ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ซึ่งมีวิธีการ ดังนี้ 1) กำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 42 เขตพื้นที่ แล้วสุ่มเขตพื้นที่การศึกษาโดยเทคนิคการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) 2) สุ่มโรงเรียนในแต่ละขนาดของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) ได้จำนวน 480 โรงเรียน และเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูล คือผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 480 คน

3. ขั้นตอนในการวิจัย

3.1 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 480 ฉบับ ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2556 โดยจัดส่งทางไปรษณีย์

3.2 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามการเป็นองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) โดยใช้โปรแกรม AMOS เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดล และโมเดลการวัดความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาความตรงของโมเดลเป็นภาพรวมทั้งโมเดล จากค่าสถิติวัดระดับ ความ

สอดคล้อง (Goodness of Fit Measures) (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542; Joreskog & Sorbom, 1989; Long, 1983)

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์โดยใช้ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

4.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

4.3 ค่าความเชื่อมั่นอัลฟา (Alpha Reliability) เป็นการวัดค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น โดยการตรวจสอบความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha)

4.4 วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น โดยการพิจารณา เมทริกซ์สหสัมพันธ์ (Correlation Matrix) คือค่า KMO and Bartlett's Test จะได้ค่าสถิติทดสอบ 2 ค่า ดังนี้ 1) ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (MSA) มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 ถ้ามีค่าเข้าใกล้ 1 เหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบดีมาก (Hair et al., 1998, 99) 2) ค่า Bartlett's Test of Sphericity ใช้ทดสอบว่าตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ถ้าหากมีนัยสำคัญ แสดงว่า ตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้

4.5 ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Squares Statistics: χ^2) หรือ ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-Square: χ^2 / df) ควรมีค่าน้อยกว่า 2.00 (Diamantopoulos & Siguaw, 2000)

4.6 ดัชนีบ่งชี้ความสอดคล้องกลมกลืน ได้แก่ดัชนี GFI ดัชนี และ ดัชนี AGFI หรือ ดัชนี NFI และ CFI มาช่วยสนับสนุนกรณีมีบางค่าไม่ถึงเกณฑ์ควรสูงกว่า .90 (Arbuckle, 1995, 529)

4.7 ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน (Root Mean Squared Residual: RMR) ควรมีค่าเข้าใกล้ศูนย์ (Diamantopoulos & Siguaw, 2000)

4.8 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square of Error Approximation: RMSEA) ควรต่ำกว่า .05 (Arbuckle, 1995, 523)

4.9 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Errors) ควรมีขนาดเล็กพิจารณาจากค่าพารามิเตอร์มีนัยสำคัญหรือไม่ หากมีนัยสำคัญแสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนมีขนาดเล็ก

4.10 ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (Square Multiple Correlations: R^2) เป็นค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ตัวแปรสังเกตได้หรือวัดค่าที่เที่ยงตรงในแต่ละองค์ประกอบของตัวแปร

4.11 ค่าความเที่ยงตรงขององค์ประกอบ (Construct Reliability: PC) เป็นค่าที่แสดงระดับความเป็นตัวแทนของตัวแปรแฝง ควรมากกว่า 0.60 (Fornell & Larcker, 1981)

4.12 ค่าความแปรปรวนเฉลี่ยของตัวแปรแฝงที่ถูกสกัดได้ (Average Variance Extracted: PV) เป็นค่าที่อธิบายเหตุการณ์ได้ด้วยตัวแปรแฝงควรมากกว่า 0.50 (Fornell & Larcker, 1981)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้รวมองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า

1. จากการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) มีค่าตั้งแต่ 0.60-1.00 คุณภาพแบบสอบถาม (Try Out) ค่าความสัมพันธ์รายข้อจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน มีค่าตั้งแต่ 0.21-0.82 ค่าความเชื่อมั่นโดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าเท่ากับ 0.98 และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) ทำให้ได้ 4 องค์ประกอบหลัก 20 องค์ประกอบย่อย 110 ตัวบ่งชี้ประกอบด้วย

- 1.1 องค์ประกอบหลักการมีส่วนร่วมบริหารวิชาการ มี 5 องค์ประกอบย่อย 29 ตัวบ่งชี้
- 1.2 องค์ประกอบการมีส่วนร่วมบริหารงบประมาณ มี 5 องค์ประกอบย่อย 17 ตัวบ่งชี้
- 1.3 องค์ประกอบการมีส่วนร่วมบริหารงานบุคคล มี 5 องค์ประกอบย่อย 26 ตัวบ่งชี้
- 1.4 องค์ประกอบหลักการมีส่วนร่วมบริหารทั่วไป มี 5 องค์ประกอบย่อย 38 ตัวบ่งชี้

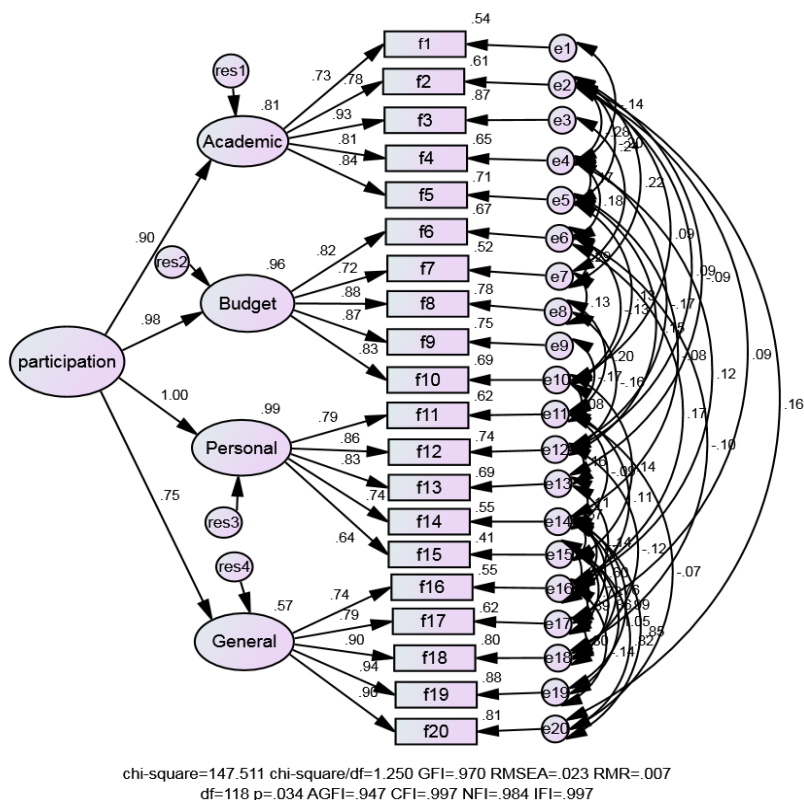
2. ผลการวิเคราะห์ระดับความเหมาะสมของแต่ละตัวบ่งชี้ของโมเดลเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) การมีส่วนร่วมบริหารวิชาการ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวบ่งชี้ในโมเดล อยู่ในระดับมากและมากที่สุด 2) การมีส่วนร่วมบริหารงบประมาณ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวบ่งชี้อยู่ในระดับมากและมากที่สุด 3) การมีส่วนร่วมบริหารงานบุคคล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวบ่งชี้อยู่ในระดับมากและมากที่สุด 4) การมีส่วนร่วมบริหารทั่วไป ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนเบนมาตรฐานของตัวบ่งชี้อยู่ในระดับมากและมากที่สุด

3. ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น โดยการพิจารณาเมทริกซ์สหสัมพันธ์ พบว่า ตัวแปรดัชนีทุกตัวมีความสัมพันธ์กันสูง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) มีค่าเท่ากับ 0.965 ค่า Bartlett's Test of Sphericity น้อยกว่า .001 มีความแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix) เหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ

4. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (Second Order Confirmatory Factor Analysis) เพื่อประเมินความเหมาะสมหรือสอดคล้องกลมกลืน (Assessment of Model Fit) ของข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดล โดยที่โมเดลตัวบ่งชี้รวมองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ค่า $\chi^2/df = 1.25$ GFI=0.97 CFI=0.997 AGFI=0.95 NFI =0.98 RMSEA=0.02 RMR =0.007 เป็นการแสดงให้เห็นว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5. ผลการวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงขององค์ประกอบ (Construct Reliability: PC) มีเท่ากับ 0.83 ซึ่งมากกว่า 0.60 ความแปรปรวนเฉลี่ยของตัวแปรแฝง (Average Variance Extracted: PV) มีค่าเท่ากับ 0.50 แสดงว่าโมเดลมีความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (Square Multiple Correlations: R²) มีค่าตั้งแต่ 0.57-0.99

สรุปได้ว่า โมเดลตัวบ่งชี้รวมองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีความเที่ยงตรงตามโครงสร้างแสดงโมเดลในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงโมเดลตัวบ่งชี้รวมการเป็นองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพ

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทำให้ทราบว่า โมเดลตัวบ่งชี้ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ การมีส่วนร่วมบริหารวิชาการ การมีส่วนร่วมบริหารงบประมาณ การมีส่วนร่วมบริหารงานบุคคล และการมีส่วนร่วมบริหารทั่วไป โดยแต่ละองค์ประกอบหลัก ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีส่วนร่วมวางแผน (f1, f6, f11, f16) การมีส่วนร่วมตัดสินใจ (f2, f7, f12, f17) การมีส่วนร่วมดำเนินการ (f3, f8, f13, f18) การมีส่วนร่วมรับประโยชน์ (f4, f9, f14, f19) และการมีส่วนร่วมประเมินผล (f5, f10, f15, f20) เมื่อนำมาวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง แล้วพบว่ามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยน้ำหนักองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบสามารถอภิปรายผลที่สะท้อนถึงการเป็นองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพได้ ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้องค์ประกอบการมีส่วนร่วมบริหารวิชาการ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย (f1-f5) 29 ตัวบ่งชี้ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมดำเนินการบริหารวิชาการ (f3) มีค่าเท่ากับ 0.93 เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา ผู้บริหารต้องมีความเป็นมืออาชีพและในการบริหารวิชาการที่เกิดประสิทธิผลนั้น ต้องมีการบริหารจัดการตนเอง มีความอิสระคล่องตัว มีอำนาจ การตัดสินใจด้วยตนเองภายใต้หลักการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปให้สถานศึกษา (กมลวรรณ อนันต์, 2555)

2. ตัวบ่งชี้องค์ประกอบการมีส่วนร่วมบริหารงบประมาณ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย (f6-f10) 17 ตัวบ่งชี้ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมดำเนินการบริหารงบประมาณ (f8) มีค่าเท่ากับ 0.88 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการบริหารงบประมาณจากการได้รับจัดสรรตามรายหัวของนักเรียน จะต้องมีการดำเนินการร่วมกันในการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มุ่งเน้นให้สังคมมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรและการลงทุนจากแหล่งต่าง ๆ เพิ่มขึ้น มีระบบตรวจสอบติดตามและประเมินผลการใช้งานงบประมาณอย่างโปร่งใสรับผิดชอบ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 58 (2) ให้บุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคม ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาโดยเป็นผู้จัด และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สิน และทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสม และความจำเป็น

3. ตัวบ่งชี้องค์ประกอบการมีส่วนร่วมบริหารงานบุคคล ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย (f11-f15) 26 ตัวบ่งชี้ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมตัดสินใจการบริหารงานบุคคล (f12) มีค่าเท่ากับ 0.86 สอดคล้องกับ วีระวัฒน์ งอยผา (2543 อ้างใน กมลวรรณ อนันต์, 2555) ได้กล่าวถึง การมีส่วนร่วมตัดสินใจให้ผู้อื่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเป็นสิ่งที่ผู้บริหารควรพิจารณา ผู้บริหารที่ชาญฉลาดจะรู้ว่าเมื่อใดตนเองควรตัดสินใจเมื่อใดเปิดโอกาสให้ผู้อื่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในสังคมประชาธิปไตยต้องส่งเสริมบรรยากาศการทำงานเป็นหมู่คณะ ผู้บริหารไม่ได้ทำงานคนเดียว ผู้ร่วมงานจะเอาตัวไปผูกพันกับหน่วยงานก็ต่อเมื่อเขารู้สึกว่ามีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของหน่วยงาน

4. ตัวบ่งชี้องค์ประกอบการมีส่วนร่วมบริหารทั่วไป ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย (f16-f20) 38 ตัวบ่งชี้ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมรับประโยชน์ในงานบริหารทั่วไป (f19) มีค่าเท่ากับ 0.94 เนื่องจากสถานศึกษามีหน้าที่ในการให้บริการ โดยมีเป้าหมายที่นักเรียน ชุมชน และสังคม สถานศึกษาต้องตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อม การเกิดขึ้นของเทคโนโลยีใหม่ ๆ โครงสร้างทางสังคมใหม่ ๆ ต้องมีการจัดเตรียมปรับปรุงองค์กรเพื่อให้การบริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (Razik & Swanson, 2001) เทคโนโลยีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการบริหารจัดการขององค์กร ความเข้าใจเทคโนโลยีเป็นศาสตร์และศิลป์ของการเรียนรู้ การสื่อสารข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นปัจจัยที่สำคัญสำหรับปัจจุบันองค์กรใดที่มีอำนาจทางเทคโนโลยีสูง จะทำให้ก้าวล้ำหน้ากว่าองค์กรอื่น (Marquardt, 1996) การมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้จะทำองค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น ตลอดจนความเข้มแข็งที่เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมจากการได้รับประโยชน์ของชุมชน สังคม หรือหน่วยงานภายนอก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอเชิงนโยบายได้แก่ 1) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญการมีส่วน

ร่วมการบริหารวิชาการให้มากที่สุด 2) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานนำตัวบ่งชี้ไปกำหนดนโยบายพัฒนาเกณฑ์ปกติ เพื่อหาระดับการเป็นองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมของสถานศึกษา 3) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดนโยบายให้กับเขตพื้นที่การศึกษาในการติดตาม ตรวจสอบการพัฒนาของสถานศึกษาเพื่อไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติได้แก่ 1) สถานศึกษาที่ต้องการพัฒนาให้มีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพควรปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละสถานศึกษา 2) ผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักและเห็นความสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพ จากการมีส่วนร่วมบริหารวิชาการ การมีส่วนร่วมบริหารงานบุคคล การมีส่วนร่วมบริหารงบประมาณ และการมีส่วนร่วมบริหารทั่วไป 3) หน่วยงานระดับเขตพื้นที่การศึกษาควรส่งเสริม สนับสนุนและกำกับติดตามการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพ จากการมีส่วนร่วมบริหารวิชาการ การมีส่วนร่วมบริหารบุคคล การมีส่วนร่วมบริหารงบประมาณ และ การมีส่วนร่วมบริหารทั่วไป

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ได้แก่ 1) ควรมีการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมองค์กรแห่งการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา เนื่องจากมีความเป็นไปได้ว่าบริบท และตำแหน่งที่ตั้งของสถานศึกษามีส่วนเข้าถึงชุมชนในระดับที่แตกต่างกันโดยอาจรวมตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพเข้าด้วยกัน 2) ควรมีการพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยแยกตามขนาดของโรงเรียนมัธยมศึกษา หรือตำแหน่งที่ตั้งของสถานศึกษา เพื่อจะได้ตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมกับบริบทมากขึ้น ตัวอย่างเช่น สังคมเมือง สังคมชนบท เป็นต้น 3) ควรมีการวิเคราะห์ยืนยันความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลตัวประกอบการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในสังกัดต่างกัน

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ อนันต์. (2555). การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหารตามบริบทการกระจายอำนาจทางการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ดุษฎีนิพนธ์ ปรัชญาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จารุพงศ์ พลเดช. (2546). การบริหารแบบมีส่วนร่วมและการให้อำนาจปฏิบัติ. สืบค้นจาก <http://www.cdd.moi.go.th/jarupong/j460501.doc>.
- ธีระ รุญเจริญ. (2548). ผู้ความเป็นผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลลิสเรล สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยการศึกษา.
- เมตต์เมตต์การุณจิต. (2553). การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม: ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และราชการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: บุ๊คพอทย์.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชย์. (2542). มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สายสมร ศักดิ์คำดวง. (2551). การพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารจัดการที่ดีสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- สุดา เนตรสว่าง. (2549). การมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น: กรณีศึกษา การตีกลองปฐา โรงเรียนเวียงตาลพิทยาคม จังหวัดลำปาง. คุษฏ์นิพนธ์การศึกษาคุษฏ์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2552). สาระที่น่าสนใจเกี่ยวกับการกระจายอำนาจการศึกษา. **วารสารการบริหารการศึกษา**. 3(1), 5.
- อ่ำรุง จันทวานิช. (2545). **โรงเรียนสมบูรณัแบบ**. สืบค้นจาก <http://www.moe.go.th>
- Arbuckle, J.J. (1995). **AMOS User's guide**. Chicago: Small Waters Corporation.
- Cheng, Y.C. (1993). **Conceptualization and Measurement of School Effectiveness: Organizational Perspective**. Atlanta: AERA paper.
- Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (1977). **Rural Development Participation: Concept and Measure for Project Design Implementation and Evaluation**. New York: Cornell University.
- Dale, E. (1973). **Management: Theory and Practice**. 3rded. New York: McGraw – Hill.
- Diamantopoulos, A., & Siguaw, A.D. (2000). **Introducing LISREL: A guide for the Uninitiated Sage**. Publications, London.
- Hair, J.F., Jr., Anderson, R.E., Tatham, R.L., & Black, W.C. (1995). **Multivariate Data Analysis with Readings**. Fourth edition. Prentice Hall.
- Joreskog, K.G., & Sorbom, D. (1989). **LISREL 7: User's Reference Guide**. Chicago: Scientific Software.
- Long, J.S. (1983). **Confirmatory Factors Analysis**. Beverly Hill: Sang Publications.
- Marquardt, M.J. (1996). **Building the Learning Organization**. New York: McGraw-Hill.
- Owen, J.M., & Roger, P.J. (1999). **Program Evaluation: Forms and Approaches**. London: Sage.
- Razik, T.A., & Swanson, A.D. (2001). **Fundamental Concepts of Educational leadership**. 2nded. New Jersey: Merrill Prentice-Hell.
- White, A.T. (1982). **Why Community Participation? A Discussion of the Arguments. Community Participation: Current Issue and Lesson Learned**. New York: United NationsChildren's
- Fund. Yadav, R.P. (1980). **Local Level Planning and Rural Development Alternatives Strategy**. New Delhi: Concept Publishing Company.
- Fornell, C., & Larcker, D.F. (1981). Evaluating Structural Models With Unobservable Variables and Measurement Error. **Journal of Marketing Research**. 18, 39-50.